

Pazarın Küçük Hamalı Son

– SeyitAhmetUzun · 16 Mayıs 2009

İki genç kız korku ve heyecan karışık duyguyla ağızları açık kaldı. Ne diyeceklerini bilemediler. Sadece acı bir haykırış yükseldi göklere. Fren sesi ve yere yıkılan küçük bir beden.

Etrafı birden kalabalık doldu. Genç kızlar bir koşuda oraya varmışlardı. Başlı örtülü olanı Ömer'in küçük bedenini tuttu. Ağzının kenarından kan akıyordu. Şoför etrafın kuru gürültüsüne aldırış etmeden küçük bedeni yanındaki kızla birlikte arabaya koydu. İki kardeşle Ömer'in yanındaki yerini aldılar.

Bir ambulans sorumluluğuyla acil servise vardılar. Sedyeye getirildi ve doktorların nezaretinde muayene edildi. Dışarıda şoför ve iki genç kız bekliyordular.

"Nereden çıktı birden öyle?" diyerek şaşkınlığını ve dalgınlığını sesli bir şekilde düşünüyordu. Kumral saçlı olan kız: "Dikkatsizliğiniz çocuğun hayatına mal olacaktı. Niçin öyle süratliydiniz?"

Şoför ne diyeceğini bilmiyordu. Suçluymuştu. Cadde o şekilde hızlı araba kullanılacak bir mekan değildi. Ama nasıl izah edebilirdi ki moralinin bozuk olduğunu ve bir an kendinden geçtiğini. "Haklısınız" diyebildi.

"Siz çocuğun ne durumda olduğunu tahmin bile edemezsiniz. İmtihana girecek parası olmadığı için SBS'ye bile kaydını yaptıramamıştı. Bir parça umutla bugün dekontu alacak ve sınava girebilecekti. Ama şimdi..." Sözleri boğazında düğümlendi başörtülü kızın.

Şoför bu sözlerle biraz kendine geldi. "Nasıl yani imtihan için mi oradaydı? Şimdi imtihana giremeyecek mi?"

"Evet, imtihan şimdi onun için hayal oldu." Dedi kumral saçlı kız. Şoför: "Peki çocuğun tam ismini ve soyadını biliyor musunuz? Veya bakın hele yanında kimliği var mı?" Genç kızlar hemşire hanımlardan birisine rica ederek çocuğun kimliğinin yanında olup olmadığını sordular.

Genç bir hemşire az sonra elinde Ömer'in kimlik belgesiyle birlikte görüldü. Şoför kimliği alarak bir şey demeden oradan ayrıldı. İki kardeş şaşkın gözlerle birbirine baktılar. Bu kadar hızlı gelişen olayların sonunda doktor yüzünde tebessümle odadan çıktı. Daha gençler bir şey demeden o çocuğun durumunu anlattı.

–Merak etmeyin bir şeyi yok. Hafif bir sıyrıkla atlatmış. Şimdi müşahede altında bir serum verildikten sonra taburcu edebiliriz.

–Sağolun doktor bey. Allah razı olsun, dedi kumral saçlı.

Sağlık memurlarından birisi Ömer'i sedyeye 1. müşahede odasına götürdü. Ömer yavaş yavaş kendine geliyordu. Halay meyal görüntüler arasında iki ablasını görmesi ona biraz daha güç verdi. Kendine güven geldi.

Gençler sedyenin yanına oturdular. Başörtülü olanı:

-Nasılın Ömer?

-Sağol abla birazca iyi gibiyim.

-İyisin iyi bak maşallah gözlerini de açtın. Nasıl da güçlü bir çocukmuşsun be maşallah!

-Eh Allah'ıma hamdolsun, O'nun her şeye gücü yeter.

Bu konuşmalar yapılırken müşahede odasının kapısında elleri dolu olarak şoför görüldü. Ömer ilk önce tanıyamadı. Çünkü kendisine kimin çarptığını görmemişti. Ancak ablaların konuşmasından kendisine çarpan adam olduğunu anladı.

–İşte Ömer bak bu senin imtihana giriş belgen. Sınav ücretini yatırdım. Bundan sonra da ne sorunun olursa ben senin yanındayım. İmtihandan sonra yanıma gel. Hem sana güzel bir iş vereyim hem de bundan sonraki okul masraflarını ben karşılayayım.

Ömer içten içe bir mutluluk duyarken, umutlarının karşılıksız çıkması durumunda yıkılacak hayalleri kurmaktan da korkuyordu.

–Teşekkür ederim amca. Size yük olmak istemiyorum. Çünkü vicdan azabından dolayı bana bakmak zorunda değilsiniz.

–Oğlum vicdanı kaybettiğimizde neler yaşayacağımızı dünya bize gösteriyor. Ben de sadece bu yükün altında ezilmemek için değil ama Allah'ın bize verdiği nimetleri siz güzel insanlarla paylaşmak ve bunun iyiliğini yaşamak için istiyorum.

Gençler de ilk önce kızdıkları ama olayın sürecinde dikkatle izledikleri şoförün hiçte sıradan bir insan olmadığını anladılar. İnançlı, duyarlı ve sorumluluk bilinciyle doluydu. Böyle bir insanla karşılaştırdıkları için de Allah'a dua ettiler.

Adam Ömer'in adresini aldıktan sonra müsaade istedi. Bir güvercin sadeliğinde acilin kapısından çıktı. Gençler de Ömer'e tebessümle baktılar. Serum bittikten sonra üç kardeş gibi kol kola hastaneden çıkarak umut dolu gözlerle geleceğe yürüdüler.